

Intro til gudstjenesten: Vi har et uttrykk: Det du ikke vet, har du ikke vondt av, av og til er det sant, men ofte er det helt feil. For tenk om du fikk en gave, noe du har ønsket deg lenge, men gaven står på loftet og du vet ikke at den er der, for du går aldri dit og da går du glipp av ...så mye. Slik er det med Guds ord, vi vet ikke hva vi går glipp av dersom vi ikke leser og hører Guds ord, så la oss aktivt oppsøke steder der Guds ord blir forkynt og lytte og ta imot alle de gavene som Gud og hans hjelpere vi gi oss.

La oss høre Guds ord

Det står skrevet hos profeten Jesaias i det 40. kapittel: (21-31)

- 21 Vet dere ikke? Hører dere ikke?
Er det ikke fortalt dere
fra begynnelsen av?
Har dere ikke forstått det
fra jorden ble grunnlagt?
- 22 Han troner over jordens krets,
og de som bor der, er som gresshopper.
Han brer himmelen ut som et slør
og spenner den ut som et telt til å bo i.
- 23 Han lar fyrstene bli til intet,
jordens herskere til tomhet.
- 24 Knappt er de plantet, knappt er de sådd,
knappt har de slått rot i jorden,
før han blåser på dem så de visner
og stormen bærer dem bort som halm.
- 25 «Hvem vil dere sammenligne meg med,
hvem er jeg lik?» sier Den hellige.
- 26 Løft blikket mot det høye og se:
Hvem har skapt alt dette?
Han som teller stjerners hær,
fører dem ut
og kaller dem alle ved navn.
Hans kraft er så stor og hans styrke så veldig
at ikke én skal mangle.
- 27 Hvorfor tenker du, Jakob,
hvorfor sier du, Israel:
«Min vei er skjult for Herren,
min Gud bryr seg ikke om min rett»?

Intro to the service: We have an expression: What you don't know cannot hurt you. Sometimes it is true, but often it is completely wrong. Because imagine if you got a gift, something you have wanted for a long time, but the gift is in the attic and you do not know that it is there, because you never go there and then you miss... so much. So it is with the word of God, we don't know what we are missing if we do not read and hear the word of God, so let us actively seek out places where the word of God is preached and listen and receive all the gifts that God and his helpers will give us.

Let us hear the word from God

A reading from Isaiah 40: (21-31)

- 21 Have you not known? Have you not heard?
Has it not been told you from the beginning?
Have you not understood from the foundations
of the earth?
- 22 It is he who sits above the circle of the earth,
and its inhabitants are like grasshoppers;
who stretches out the heavens like a curtain,
and spreads them like a tent to live in;
- 23 who brings princes to naught,
and makes the rulers of the earth as nothing.
- 24 Scarcely are they planted, scarcely sown,
scarcely has their stem taken root in the earth,
when he blows upon them, and they wither,
and the tempest carries them off like stubble.
- 25 To whom then will you compare me,
or who is my equal? says the Holy One.
- 26 Lift up your eyes on high and see:
Who created these?
He who brings out their host and numbers them,
calling them all by name;
because he is great in strength,
mighty in power,
not one is missing.
- 27 Why do you say, O Jacob,
and speak, O Israel,
“My way is hidden from the Lord,
and my right is disregarded by my God”?

28 Vet du ikke, har du ikke hørt?
Herren er den evige Gud
som skapte jordens ender.
Han blir ikke trett og ikke sliten,
ingen kan utforske hans forstand.

29 Han gir den trette kraft,
og den som ikke har krefter,
gir han stor styrke.

30 Gutter blir trette og slitne,
unge menn snubler og faller.

31 Men de som venter på Herren,
får ny kraft,
de løfter vingene som ørnen,
de løper og blir ikke slitne,
de går og blir ikke trette.

Slik lyder Herrens ord

Preken del 1: Jesaias forkynnelse fra kapittel 40 er antakelig fra en senere tid enn de 39 første kapitlene. Stilen er annerledes, og han taler inn i en tid med mye politisk uro, derfor blir denne delen omtalt av teologer som at det er en annen Jesaias som skriver dette: DeutroJesaias kaller vi ham. Fortellingene og forkynnelsen må bergta enhver leser - skriver den tyske teologiske professoren Gerhard von Rad. Den historiske situasjonen dette blir sagt i må ha vært da perseren Kyros begynte sin karriere. De av Israels folk som var bortført til Babylon fordi landet deres var okkupert, - de var redde, men Profeten gir dem håp. Perseren Kyros gjorde faktisk ende på det nybabylonske riket slik at Israel igjen kunne vende hjem. Men det var en lang kamp for å få folket til å stole på Guds plan. For hvorfor skal folket tro når de har opplevd så mye vondt: Og Jesajas sier:

27 Hvorfor tenker du, hvorfor sier du, «Min vei er skjult for Herren,

min Gud bryr seg ikke om min rett»?

28 Vet du ikke, har du ikke hørt?
Herren er den evige Gud
som skapte jordens ender.

Han blir ikke trett og ikke sliten,
ingen kan utforske hans forstand.

29 Han gir den trette kraft,
og den som ikke har krefter,
gir han stor styrke.

Dette er Guds ord til oss i dag, så la oss fortsette å høre fra Guds ord etter litt musikk.

28 Have you not known? Have you not heard?
The Lord is the everlasting God,
the Creator of the ends of the earth.
He does not faint or grow weary;
his understanding is unsearchable.

29 He gives power to the faint,
and strengthens the powerless.

30 Even youths will faint and be weary,
and the young will fall exhausted;

31 but those who wait for the Lord shall renew their strength,
they shall mount up with wings like eagles,
they shall run and not be weary,
they shall walk and not faint.

The word of the Lord

Sermon Part 1: Isaiah's Sermon from Chapter 40 is probably from a later time than the first 39 chapters. The style is different, and he speaks into a time of much political unrest, so this section is referred to by theologians as having another Isaiah writing this: We call him DeutroJesaias. The stories and the preaching must captivate every reader - writes the German theological professor Gerhard von Rad. The historical situation this is said to have been in is when the Persian Cyrus began his career. Those of the people of Israel who were carried away to Babylon because their land was occupied - they were afraid, but the Prophet gives them hope. The Persian Cyrus actually ended the Neo-Babylonian empire so that Israel could return home. But it was a long struggle to get the people to trust in God's plan. For why should the people believe when they have experienced so much pain: And Isaiah says:

27 Why do you say, and speak, "My way is hidden from the Lord,

and my right is disregarded by my God"?

28 Have you not known? Have you not heard?
The Lord is the everlasting God,
the Creator of the ends of the earth.

He does not faint or grow weary;
his understanding is unsearchable.

29 He gives power to the faint,
and strengthens the powerless.

This is God's word to us today, so let's keep hearing from God's word after some music.

Musikk

Det står skrevet i 1. Korinterbrev i det 9. kapittel: (16-23)

16 Men det at jeg forkynner evangeliet, er ikke noe jeg skryter av. Det ligger på meg som en tvang. Ve meg om jeg ikke forkynner evangeliet! 17 Gjør jeg det frivillig, har jeg jo krav på lønn. Men gjør jeg det fordi jeg må, er det en forvalteroppgave som er betrodd meg. 18 Og hva er så min lønn? Jo, at jeg forkynner evangeliet uten kostnad for noen og gir avkall på den rett som evangeliet gir meg.

19 Enda jeg er fri og ikke underlagt noen, har jeg gjort meg til tjener for alle, så jeg kan vinne så mange som mulig. 20 For jøder har jeg vært som en jøde, for å vinne jøder. For dem som er under loven, lever jeg som om jeg var under loven, for å vinne dem, enda jeg selv ikke er under loven. 21 For dem som ikke har noen lov, lever jeg som om jeg var uten lov, for å vinne dem, enda jeg ikke er uten lov for Gud, men er bundet av Kristi lov. 22 For de svake er jeg blitt svak, for å vinne de svake. For alle er jeg blitt alt, for på alle mulige måter å frelse noen. 23 Men alt gjør jeg for evangeliets skyld, så jeg selv kan få del i det.

Slik lyder Herrens ord

Preken part 2:

Dette sa Paulus til menigheten i Korint. Jeg forkynner også evangeliet fordi jeg må, og min motivasjon er ikke penger. Jeg var 67 år da jeg kom hit, jeg kunne ha blitt pensjonist og levd lykkelige dager med barn og barnebarn, venner og slektninger, hjemme og på hytta og gått på lange turer i fjellet og badet i sjøen, men jeg fikk et kall av Gud og Mindekirken til å komme hit og jeg visste at det var det jeg måtte gjøre, jeg var ikke ferdig med å forkynne evangeliet, jeg kunne ikke slutte å forkynne Guds ord. Jeg viste at jeg hadde fått sett inn i Guds hemmeligheter og jeg måtte bare fortsette å prøve å åpne opp og gi det videre. Det var ingen mennesker som tvingte meg, det var en indre tvang, det var et Guds kall. Jeg vet ikke om jeg har klart å være en amerikaner for amerikanere, for å frelse noen, men jeg har i alle fall forsøkt å tilpasse meg og tatt hensyn slik som Paulus prøvde for å nå alle med evangeliet. Men det siste året har vært hardt for oss alle og jeg håper at dere alle fortsetter å invitere folk til å bli med på gudstjenestene på nett, for det må vi fortsette med en stund til. For vi har mange forskjellige håp i den framtiden vi nå går inn i.

Music

A reading from 1 Corinthians 9: (16-23)

16 If I proclaim the gospel, this gives me no ground for boasting, for an obligation is laid on me, and woe to me if I do not proclaim the gospel! 17 For if I do this of my own will, I have a reward; but if not of my own will, I am entrusted with a commission. 18 What then is my reward? Just this: that in my proclamation I may make the gospel free of charge, so as not to make full use of my rights in the gospel.

19 For though I am free with respect to all, I have made myself a slave to all, so that I might win more of them. 20 To the Jews I became as a Jew, in order to win Jews. To those under the law I became as one under the law (though I myself am not under the law) so that I might win those under the law. 21 To those outside the law I became as one outside the law (though I am not free from God's law but am under Christ's law) so that I might win those outside the law. 22 To the weak I became weak, so that I might win the weak. I have become all things to all people, that I might by all means save some. 23 I do it all for the sake of the gospel, so that I may share in its blessings.

The word of the Lord

Sermon Part 2:

This is what Paul said to the church in Corinth. I preach the gospel too because I have to, and my motivation was not money. I was 67 years old when I came here, I could have been retired and lived happy days with children and grandchildren, friends and relatives, - at home and in the cabin and gone on long walks in the mountains and swim in the sea, but I got a call from God and then from Mindekirken to come here. I knew what I had to do. I was not ready to quit being a pastor and stop preaching the gospel. I had to continue preaching the word of God. I knew that I had been introduced to the secrets of God and I just had to keep trying to open up and pass it on. There was no one forcing me, it was an inner compulsion, it was a calling from God. I do not know if I have managed to be an American for Americans, to save someone, but I have at least tried to adapt and pay attention as Paul tried to reach everyone with the gospel. But the last year has been hard for all of us and I hope that you all continue to invite people to join the services online, because we have to continue to do that for some more months. And we have many different hopes about the future we are now entering.

Så la oss synge om stjernene som skinner i mørke, før jeg leser dagens evangelium.

Salme før evangeliet:

724: Stjernene lyser fremdeles i mørket

Det hellige evangeliet ifølge Markus i det 1. kapittel (29-39)

29 Da [Jesus og disiplene] forlot synagogen, gikk de rett hjem til Simon og Andreas; Jakob og Johannes fulgte med. 30 Her lå Simons svigermor til sengs med feber, og de fortalte det straks til Jesus. 31 Han gikk bort til henne, grep henne i hånden og reiste henne opp. Feberen slapp henne, og hun stelte for dem.

32 Da det ble kveld og solen var gått ned, brakte de til ham alle som var syke eller hadde onde ånder. 33 Hele byen var samlet utenfor døren. 34 Han helbredet mange som led av forskjellige sykdommer, og drev ut mange onde ånder. Men han tillot ikke de onde åndene å si noe, for de visste hvem han var.

35 Tidlig neste morgen, mens det ennå var mørkt, sto Jesus opp, gikk ut og dro til et øde sted og bad. 36 Men Simon og de andre skyndte seg etter ham, 37 og da de fant ham, sa de: «Alle leter etter deg!» 38 Men han sa til dem: «La oss gå videre til småbyene her omkring, så jeg kan forkynne der også. Det er derfor jeg er kommet.»

39 Så dro han gjennom hele Galilea, forkynte i synagogene deres og drev ut de onde åndene.

Slik lyder det hellige evangelium

Preken del 3: Jesus drev ut de onde åndene. Det høres så dramatisk ut, men som jeg sa forrige søndag. De onde og urene åndene er ikke levende vesener, eller noe annet mystisk, de oppstår naturlig når det skjer noe skremmende og truende og ondskapsfullt, når noen kjefter eller bruker vold eller på en eller annen måte får andre til å føle seg redde, små og ydmyket.

Vi har alle kjent den følelsen, redselen liksom henger i luften selv etter at de som sa de stygge ordene eller oppførte seg voldelig har forlatt rommet. Vi trenger ikke spesielle ritualer for å få bort onde ånder, vi kan snu stemningen ved å gi ekte trøst, snakke sant og gi håp og vise kjærlighet. Det kan vi alle forsøke å gjøre. Snu stemningen ved å si stop, vær stille til de som kjefter og sier vonde ting til hverandre, og av og til må vi fysisk holde fast de som truer med vold eller utøver vold. Det er de vonde handlingene og ordene som skaper de onde åndene, de er ikke levende onde tenkende vesener eller avguder eller djevler.

So let's sing about the stars shining in the dark, before I read the gospel for to day.

Hymn before the Gospel:

Still in the Darkness the Starlight is Gleaming

The holy gospel according to Mark 1: (29-39)

29 As soon as [Jesus and the disciples] left the synagogue, they entered the house of Simon and Andrew, with James and John. 30 Now Simon's mother-in-law was in bed with a fever, and they told him about her at once. 31 He came and took her by the hand and lifted her up. Then the fever left her, and she began to serve them.

32 That evening, at sunset, they brought to him all who were sick or possessed with demons. 33 And the whole city was gathered around the door. 34 And he cured many who were sick with various diseases, and cast out many demons; and he would not permit the demons to speak, because they knew him.

35 In the morning, while it was still very dark, he got up and went out to a deserted place, and there he prayed. 36 And Simon and his companions hunted for him. 37 When they found him, they said to him, "Everyone is searching for you." 38 He answered, "Let us go on to the neighboring towns, so that I may proclaim the message there also; for that is what I came out to do." 39 And he went throughout Galilee, proclaiming the message in their synagogues and casting out demons.

The gospel of the Lord

Sermon Part 3: Jesus was casting out demons. It sounds so dramatic, but like I said last Sunday, the evil and unclean spirits or demons are not living beings, or anything else mysterious, they occur naturally when something frightening and threatening and vicious happens, when someone yells or uses violence or somehow makes others feel scared, small or humiliated.

We have all felt that feeling, the fear somehow hangs in the air even after they have left the room, those who said the ugly words or behaved violently. We do not need special rituals to get rid of evil spirits, we can pray and change the mood by giving real comfort, telling the truth and giving hope and showing love. We can all try to do that. Turn the tide by saying stop and be quiet! - to those who yell and say bad things to each other, and sometimes we have to physically hold tight and stop those who threaten to commit violence. It is the evil deeds and words that create the evil spirits, they are not living evil thinking beings or idols or real demons.

Det er vi mennesker som velger å skape ond stemning eller atmosfære eller velger å spre redsel og løgn som kan få resten av oss til å stivne av skrekk eller å bli fristet til å gjøre det samme.

Jesus er med andre ord ekspert i å drive ut slike onde ånder, jeg regner med at han sa mye som fikk mennesker til å føle seg verdifulle, viktige, sett og elsket. I et fellesskap der mennesker gir hverandre slike følelser, er et fellesskap som er fullt av den gode hellige Ånd, og han (eller hun) er virkelig, for når den gode hellige Ånd er tilstede, da er Gud der og han er virkelig og ikke bare en stemning. For det er Gud som har skapt oss og alt som er til, det er han som opprettholder alt liv på jorden, som får gresset til å gro, og som leger alle sår og dermed blir heller ikke resten av dagens evangelium noe mysterium lenger.

Alle som var syke eller hadde onde ånder kom dit Jesus var. Ja, hele byen var samlet utenfor døren. Og Jesus helbredet mange som led av forskjellige sykdommer, og dermed drev han også ut mange onde ånder. Men han tillot ikke de onde åndene å si noe, for de visste hvem han var.

Jeg tror at man kan spre onde stemninger og ånder også ved å omtale Gud på en slik måte at det skremmer folk. Jeg har for eksempel hørt en predikant heve stemmen og rope ut til forsamlingen at homofile som velger å elske hverandre og være trofast mot hverandre kommer til helvete. Etter gudstjenesten ble vi stående utenfor og mange var rasende og sinte og sa at de aldri ville komme til kirke mer. De fikk ikke oppleve den gode hellige Ånd i kirkerommet som de hadde forventet, men de møtte en fordømmelse av seg selv eller av en i deres familie eller i deres venneflokk.

Til og med en predikant kan gjøre det som de onde åndene gjorde på Jesu tid. De visste hvem Jesus var og de kjente Gud, men Jesus hindret dem i å snakke om ham, for de snakket til og om ham på en slik måte at folk ble skremt. Å skremme folk til himmelen har aldri fungert. Å tvinge folk til å tro, fungerer heller ikke, jeg husker en strofe fra en gammel salme: Kun til helvet der kan tvinges, men til himlen bare ringes. (Det vil si kirkeklokkene som ringer folk til gudstjeneste og bønn) For det er kjærligheten og godheten vi merker når vi møter Guds Ånd – det er dette som får oss til å ville å tro på ham.

It is we humans who choose to create evil spirits or atmospheres or choose to spread fear and lies that can make the rest of us stiffen in fear or be tempted to do the same.

In other words, Jesus is an expert in driving out such evil spirits, I reckon he said a lot that made people feel valuable, important, seen and loved. In a community where people give each other such feelings, that community is full of the good Holy Spirit, and he (or she) is real, because when the good Holy Spirit is present, then God is there and he is real and not just a mood. For it is God who has created us and all that exists, it is he who sustains all life on earth, who causes the grass to grow, and who heals all wounds and thus the rest of today's gospel no longer becomes a mystery.

All who were sick or possessed with demons came to Jesus. 33And the whole city was gathered around the door. 34And Jesus cured many who were sick with various diseases, and thus he cast out many demons; but he would not permit the demons to speak, because they knew him.

I believe that one can spread evil or unclean spirits and demons by referring to God in such a way that it scares people. For example, I have heard a preacher raise his voice and shout to the congregation that gay people that choose to love one another and be faithful to one another as a couple, they are going to hell. After the service we stood outside and many were furious and angry and said they would never come to church again. They did not experience the Holy Spirit in the church room as they had expected, but they encountered a condemnation of themselves or of someone in their family or in their group of friends.

Even a preacher can do what the wicked demons did in Jesus' day. They knew who Jesus was and they knew God, but Jesus prevented them from talking about him, because they talked to and about him in such a way that people were frightened. Scaring people to heaven, has never worked. Forcing people to believe does not work either. I remember a stanza from an old hymn: Only to hell they can be forced, but to heaven only called. For it is the love and the goodness we feel when we meet the Spirit of God – that is what makes us want to believe in him.

Mange ble helbredet, leste vi. Og Jesus ble veldig populær på grunn av det, men legg merke til hva Jesus gjør veldig ofte.

Når han har vist folk hva han er i stand til å gjøre, så forlater han dem. Tidlig om morgenen - før folk fikk sjanse til å komme til ham, gikk han ut for å være alene. Men Simon og de andre skyndte seg etter ham, 37 og da de fant ham, sa de: «Alle leter etter deg!» For de forstod ikke hemmeligheten ennå. Men han sa til dem: «La oss gå videre til småbyene her omkring, så jeg kan forkynne der også. Det er derfor jeg er kommet.

Når det går opp for oss at det er selveste skaperen vi møter når vi møter Jesus og hans disipler. Når vi plutselig forstår at nesten alle de gangene vi selv har vært syke, har Gud vært der og helbredet oss, joda vi har fått hjelp av både medisiner og leger og sykepleiere og medmennesker.

Av og til har vi bedt om helbredelse, men helbredelsen skjedde fordi det er Gud som har gitt oss livet og han opprettholder alt liv hver dag. Ja, om Gud døde, ville vi ikke kunne leve ett sekund. - Og det var han som kom til oss på julenatt og ble menneske for å kunne frivillig gå i døden og lide for vår skyld slik at vi kan få tilgivelse og ikke straff når vi snubler og faller for fristelser til å gjøre det som er ondt og vi glemmer å gjøre det som er godt mot våre medmennesker.

Alt dette henger sammen: Skaperen som kan og som stadig vekk vil helbrede våre sykdommer, er den samme som gir oss en så stor kjærlighet at vi hver dag kan kjenne at sjelen vår er fri – til å begynne på nytt, få nye sjanser til å gjøre godt. For de som venter på Herren, får ny kraft, de løfter vingene som ørnen, de løper og blir ikke slitne, de går og blir ikke trette. For himmelen er kommet nær til oss.

Ære være Faderen og Sønnen og Ånden som var og er og blir en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen

Salme etter prekenen:
378: Da Jesus satte sjelen fri

Many were healed, we read. And Jesus became very popular because of that, but notice what Jesus does very often.

When he has shown people what he is capable of doing, he leaves them. Early in the morning - before people got a chance to come to him, he went out to be alone. But Simon and the others hurried after him, 37 and when they found him, they said to him, "Everyone is searching for you!" For they did not understand the secret yet. But he said to them "Let us go on to the neighboring towns, so that I may proclaim the message there also; for that is what I came out to do."

When it dawns on us that it is the very Creator we meet when we meet Jesus and his disciples. When we suddenly understand that almost all the times we ourselves have been sick, God has been there and healed us, yes we have received help from both medicine and doctors and nurses and fellow human beings.

Sometimes we have prayed for healing, but the healing happened because it was God who had given us life and he sustains all life every day. Yes, if God died, we would not be able to live one second. - And it was he who came to us on Christmas night and became human to be able to voluntarily die and suffer for our sake so that we can receive forgiveness and not punishment when we stumble and fall for temptations to do what is evil and we forget to do what is good for our fellow human beings.

All this is connected: The Creator who can and who constantly heals our diseases, is the same one who gives us such great love that we every day can feel that our soul is free – free to start again, get new chances to do good. 31 For those who wait for the Lord shall renew their strength, they shall mount up with wings like eagles, they shall run and not be weary, they shall walk and not faint. For the kingdom of God has come near to us.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit as it was in the beginning is now and ever shall be. Amen

The hymn after the Sermon

Oh, for a Thousand Tongues to Sing